

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1961 r.

w sprawie zasad przekwalifikowania niektórych przedmiotów ze środków trwałych do środków obrotowych.

Na podstawie § 4 uchwały nr 29 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie zasad zaliczania środków pracy oraz innych przedmiotów i urządzeń długotrwałego użytkowania do środków trwałych (Monitor Polski Nr 11, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o „zarządzeniu“, należy przez to rozumieć zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 listopada 1960 r. w sprawie zasad wprowadzenia do ksiąg precenionej wartości środków trwałych (Monitor Polski Nr 86, poz. 393).

2. W niniejszym zarządzeniu użyto symboli i nazw kont określonych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 66, poz. 341).

§ 2. 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy działających w dniu 1 stycznia 1961 r. jednostek określonych w § 1 ust. 1 pkt 1—5 zarządzenia.

2. Jednostki określone w § 1 ust. 1 pkt 6 zarządzenia oraz jednostki nie objęte zarządzeniem nie dokonują przekwalifikowania niektórych przedmiotów ze środków trwałych do środków obrotowych, o których mowa w niniejszym zarządzeniu.

§ 3. 1. Przedmioty ujęte dotychczas w ewidencji jako środki trwałe, a wyłączone ze środków trwałych zgodnie z § 2 uchwały nr 29 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie zasad zaliczania środków pracy oraz innych przedmiotów i urządzeń długotrwałego użytkowania do środków trwałych (Monitor Polski Nr 11, poz. 62), ulegają przekwalifikowaniu do środków obrotowych według stanu na dzień 1 stycznia 1961 r., w terminie do dnia 31 maja 1961 r.; w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Rolnictwa, w których występuje rok gospodarczy, przekwalifikowania należy dokonać według stanu na dzień 1 lipca 1961 r. w terminie do dnia 31 grudnia 1961 r.

2. Przedmioty objęte przekwalifikowaniem, o którym mowa w ust. 1, należy ująć w odrębnym zestawieniu podpisanym przez głównego księgowego lub osobę przez niego upoważnioną. Zestawienie przedmiotów przekwalifikowanych ze środków trwałych do środków obrotowych powinno zawierać co najmniej następujące dane:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) dotychczasowy numer inwentarzowy środka trwałego przekwalifikowanego do środków obrotowych,
- 3) dotychczasową wartość początkową przedmiotu,

- 4) dotychczasowe umorzenie przedmiotu,
- 5) wartość przedmiotu, w jakiej zostaje on zaliczony do środków obrotowych,
- 6) zużycie przedmiotu (obliczone zgodnie z § 5 ust. 2),
- 7) nowy numer inwentarzowy.

W zestawieniu należy wyodrębnić przedmioty objęte dotychczas — zgodnie z instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie powszechnej inwentaryzacji — grupami 1—7 klasyfikacji rodzajowej środków trwałych.

3. Zestawienie i wystawione na jego podstawie polecenie księgowania powinny być zbadane przez jednostkę nadzorną w celu stwierdzenia prawidłowości przekwalifikowania.

§ 4. 1. Przekwalifikowaniu do środków obrotowych podlegają przedmioty objęte dotychczas, zgodnie z instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie powszechnej inwentaryzacji:

- 1) grupami 1—7 klasyfikacji rodzajowej środków trwałych — jeśli ich wartość początkowa według cen obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r. nie przekracza 3.000 zł; wartość początkową tych przedmiotów, które zostały zakupione po cenach obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r., ustala się według cen określonych w tablicach przeceny, wydanych przez Główny Urząd Statystyczny, dla przedmiotów zaś, które zostały zakupione po cenach obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r. — według ich rzeczywistych cen zakupu;
- 2) grupą 8 klasyfikacji rodzajowej środków trwałych — na podstawie wytycznych wydanych przez właściwe ministerstwa (urzędy centralne) bądź centrale spółdzielcze.

2. Przedmioty, o których mowa w ust. 1, należy (z uwzględnieniem przepisu § 6 ust. 3 zarządzenia) wyksięgować z ewidencji środków trwałych.

§ 5. 1. Przedmioty określone w § 4 ust. 1 pkt 1 należy przekwalifikować do środków obrotowych w wartości początkowej ustalonej według cen obowiązujących w dniu 1 lipca 1960 r., tzn. na podstawie wydanych przez Główny Urząd Statystyczny tablic przeceny bądź rzeczywistych cen zakupu, natomiast przedmioty określone w § 4 ust. 1 pkt 2 należy przekwalifikować do środków obrotowych w dotychczasowej wartości początkowej.

2. Jeżeli od przedmiotów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się odpisów z tytułu zużycia, wówczas do ksiąg rachunkowych wprowadza się także ich zużycie, obliczone:

- 1) od przedmiotów wymienionych w § 4 ust. 1, których zużycie ustala się według zasad określonych w § 72 ust. 2 pkt 4 i 5 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki społecznej

(Monitor Polski Nr 102, poz. 546) — w wysokości 50% bądź 100% ich wartości początkowej, określonej w ust. 1, 2) od pozostałych przedmiotów:

- a) o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 — w wysokości umorzeń obliczonych od wartości przedmiotów po ich przecenie na ceny obowiązujące w dniu 1 lipca 1960 r. biorąc pod uwagę stopień (procent) zużycia, ustalony w wyniku powszechnej inwentaryzacji na dzień 31 grudnia 1959 r., z tym jednak że od przedmiotów nabytych po dniu 31 grudnia 1959 r. nie ustala się zużycia,
- b) o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 2 — w wysokości dotychczasowych umorzeń.

§ 6. Zapisów księgowych związanych z przekwalifikowaniem do środków obrotowych przedmiotów zaliczanych dotychczas do środków trwałych dokonuje się w sposób następujący:

- 1) dotychczasową wartością początkową przedmiotów zaliczonych zgodnie z instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie powszechnej inwentaryzacji do grup 1—8 klasyfikacji rodzajowej środków trwałych (§ 4) należy obciążyć konto 85 „Fundusze zasadnicze”, a uznać konto 00 „Środki trwałe”, natomiast dotychczasowymi umorzeniami tych przedmiotów należy obciążyć konto 01 „Umorzenie środków trwałych”, a uznać konto 85 „Fundusze zasadnicze”;
- 2) wartością przedmiotów zaliczonych uprzednio do grup 1—7, ustaloną według cen obowiązujących w dniu 1 lipca 1960 r., należy obciążyć konto 35 „Przedmioty nietrwale w użytkowaniu” (bądź konto 31 „Materiały”), a uznać konto 85 „Fundusze zasadnicze”, natomiast ich ewentualnym zużyciem (§ 5 ust. 1 i 2 pkt 1 i 2 lit. a) należy obciążyć konto 85 „Fundusze zasadnicze”, a uznać konto 36 „Zużycie przedmiotów nietrwiałych”;
- 3) dotychczasową wartością początkową przedmiotów uprzednio zaliczonych do grupy 8 należy obciążyć konto 35 „Przedmioty nietrwale w użytkowaniu” (bądź konto 31 „Materiały”), a uznać konto 85 „Fundusze zasadnicze”, natomiast ich ewentualnym zużyciem (§ 5 ust. 1 i 2 pkt 1 i 2 lit. b) należy obciążyć konto 85 „Fundusze zasadnicze”, a uznać konto 36 „Zużycie przedmiotów nietrwiałych”.

§ 7. Odpowiednie składniki normatywu środków obrotowych jednostek, o których mowa w § 2, powiększa się o rzeczywistą wartość netto przedmiotów przekwalifikowanych do środków obrotowych, tzn. o ich wartość początkową pomniejszoną o zużycie, co nie powoduje zmiany pokrycia normatywu środków obrotowych funduszami własnymi.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*